

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 12 sierpnia 2016 r.

Poz. 3896

WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 180/16 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 5 maja 2016 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędzia WSA Magdalena Jankowska-Szostak

Sędziowie:

Sędzia WSA Katarzyna Borońska (sprawozdawca)

Sędzia WSA Jerzy Strzebinczyk

Protokolant

starszy sekretarz sądowy Jolanta Ryndak

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 5 maja 2016 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na uchwałę Rady Gminy Pęcław

z dnia 15 grudnia 2015 r. nr X/62/15

w przedmiocie ustalenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dla
nauczycieli wspomagających w szkołach

stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w całości.

Uzasadnienie

Skarga Wojewody Dolnośląskiego (dalej: skarżący, organ nadzoru, Wojewoda) dotyczy uchwały Gminy Pęcław (dalej też – Gmina) z dnia 15 grudnia 2015 r., nr X/62/15, którą Gmina, powołując się na art. 18 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r., poz. 1515 – dalej u.s.g.) – dalej: u.s.g. i art. 42 ust. 7 pkt 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. Z 2014 r., poz. 191 ze zm.) – dalej: Karta Nauczyciela, ustaliła tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć dla nauczycieli wspomagających w szkołach, dla których organem prowadzącym jest Gmina Pęcław – w wymiarze 35 godzin.

W toku postępowania nadzorczego, Wojewoda zwrócił się pismem z dnia 5 stycznia 2016 r., znak NK-N.4131.101.2016.MS6 do Przewodniczącej Rady Gminy Pęcław o informację, czy zrealizowano obowiązek przedłożenia projektu powyższej uchwały odpowiednim reprezentatywnym organizacjom związkowym do zaopiniowania. Pismem z dnia 12 stycznia 2016 r., znak OR.711.10.2015 do Przewodniczącej Rady Gminy Pęcław wyjaśniła, że dopiero w dniu 12 stycznia 2016 r. wystąpiono do organizacji związkowych o zaopiniowanie przedmiotowej uchwały, a dnia 20 stycznia Związek Nauczycielstwa Polskiego Zarząd Oddziału w Głogowie wystąpił do organu nadzoru o uchylenie tej uchwały ze względu na brak takich uzgodnień.

W skardze do tutejszego sądu organ nadzoru zarzucił skarżonej uchwale istotne naruszenie przepisu art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 roku o związkach zawodowych (tj. z 2014 r. poz. 167 ze zm. dalej: u.z.z.). Zgodnie z tym przepisem organizacja związkowa reprezentatywna w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego ma prawo opiniowania założeń i projektów aktów prawnych w zakresie objętym zadaniami związków zawodowych (ust. 1). Stosownie do treści ust. 2 organ władzy i administracji rządowej oraz organy samorządu terytorialnego kierują założeniami albo projekty aktów prawnych, o których mowa w ust. 1, do odpowiednich władz statutowych związku, określając termin przedstawienia opinii nie krótszy niż 30 dni. Termin ten może zostać skrócony do 21 dni ze względu na ważny interes publiczny. Skrócenie terminu wymaga szczególnego uzasadnienia. Bieg terminu na przedstawienie opinii liczy się od dnia następującego po dniu doręczenia założeń lub projektu wraz z pismem określającym termin przedstawienia opinii. Nieprzedstawienie opinii w wyznaczonym terminie uważa się za rezygnację z prawa jej wyrażenia.

Wojewoda Dolnośląski powołał się następnie na regulacje art. 1, art. 4 i art. 6 u.z.z., argumentując, że materia, będąca przedmiotem zaskarżonej uchwały dotyczy zagadnień objętych zadaniami związków zawodowych, a tym samym – stosowanie do powołanego art. 19 u.z.z. na Gminie ciążył obowiązek przedłożenia projektu tej uchwały do zaopiniowania reprezentatywnym organizacjom związkowym. Aktualnie w Polsce działają trzy organizacje związkowe, spełniające kryterium reprezentatywności w rozumieniu art. 15 ustawy o Radzie Dialogu Społecznego: Forum Związków Zawodowych, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” i Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych. Z wszystkimi tymi organizacjami organ jednostki samorządu terytorialnego powinien był przeprowadzić procedurę konsultacyjną. W przedmiotowej sprawie wymóg ten nie został dopełniony, bowiem Gmina wystąpiła do organizacji związkowych dopiero po podjęciu uchwały. Taki tryb konsultacyjny jest niezgodny z przepisami u.z.z, która wprost w art. 19 ust. 2¹ mówi o założeniach albo projektach aktów prawnych.

Organ nadzoru podkreślił, że choć przepisy art. 19 ust. 2 i 3 wskazują na to, że nieprzedstawienie opinii przez organizację związkową albo odrzucenie w całości lub w części jej stanowiska nie wpływa na ważność aktu, to jednak organ jednostki samorządu terytorialnego ma obowiązek dokonania czynności konsultacyjnych, a jego niedopełnienie narusza zasadę współuczestnictwa w procesie legislacyjnym i stanowi istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością takiego aktu normatywnego.

W związku z powyższym Wojewoda wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości.

W odpowiedzi na skargę Wójt Gminy Pęcław oświadczył, że uwzględnia skargę w całości i uznaje podniesione w skardze zarzuty za zasadne, przyznając m.in., że projekt zaskarżonej uchwały nie był poddany konsultacji ze związkami zawodowymi w trybie art. 19 u.z.z. Jednocześnie w odpowiedzi na skargę poinformowano, że Rada Gminy Pęcław na najbliższej sesji podejmie ponownie uchwałę w przedmiocie tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dla nauczycieli wspomagających w szkołach, dla których organem prowadzącym jest Gmina Pęcław, po uzyskaniu opinii projektu tej uchwały zgodnie z art. 19 u.z.z. Wniesiono o nieobciążanie Gminy kosztami.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje.

Skarga jest zasadna.

W myśl art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1647) sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości poprzez kontrolę działalności administracji publicznej, obejmującą swym zakresem między innymi orzekanie w sprawach skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego (art. 3 § 1 w zw. z § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm. – określana dalej jako p.p.s.a.). W myśl art. 147 § 1 p.p.s.a. wojewódzki sąd administracyjny uwzględniając skargę na uchwałę lub akt, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6, stwierdza nieważność tej uchwały lub aktu w całości lub w części albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególnie wyłącza stwierdzenie ich nieważności.

Stosownie z kolei do treści art. 91 ust. 1 u.s.g., uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia. Po upływie tego terminu organ nadzoru nie może we własnym zakresie stwierdzić nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy. W tym przypadku organ nadzoru może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego (art. 93 ust. 1 u.s.g.). W rozpoznawanej sprawie, działając na tej podstawie, Wojewoda Dolnośląski, działając jako organ nadzoru, wniósł skargę na uchwałę Rady Gminy Pęcław, ustalając tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć dla nauczycieli wspomagających w szkołach, dla których organem prowadzącym jest ta gmina. Zgodnie z poglądami orzecznictwa i doktryny, za "istotne" naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Do nich zalicza się m.in. naruszenie przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego, a także przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał (M. Stahl, Z. Kmiecik, Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego w świetle orzecznictwa NSA i poglądów doktryny, Samorząd Terytorialny 2001, z. 1-2, s. 101–102).

W pierwszej kolejności odnosząc się do zawartego w odpowiedzi na skargę stanowiska Gminy, iż „uwzględnić skargę w całości” Sąd stwierdza, że nie można powyższego twierdzenia uznać za skutecznie zastosowaną instytucję samokontroli, o jakiej mowa w art. 54 § 3 p.p.s.a. Zgodnie z tą regulacją, organ, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania zaskarżono, może w zakresie swojej właściwości uwzględnić skargę w całości w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania. Uwzględniając skargę, organ stwierdza jednocześnie, czy działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania miały miejsce bez podstawy prawnej albo z rażącym naruszeniem prawa. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio. Pomijając w tym miejscu niejednorodność poglądów co do tego, czy i w jakim zakresie organ jednostki samorządu terytorialnego może stosować określony w art. 54 § 3 p.p.s.a. tryb autokontroli w odniesieniu do tworzonych przez siebie aktów prawa miejscowego i innych uchwał, zauważyć trzeba, że uwzględnienie skargi, którym mowa w cyt. wyżej przepisie nie może sprowadzać się do oświadczenia organu o uwzględnieniu skargi, ale konieczne jest podjęcie przez ten organ, w ciągu 30 dni od wniesienia skargi, działania zmierzającego do wyeliminowania wadliwego aktu z porządku prawnego, ewentualnie usunięcia przewlekłości lub bezczynności. W rozpoznawanej sprawie Gmina otrzymała skargę dnia 4 lutego 2016 r., jak jednak wynika z pisma Wójta Gminy Pęcław z dnia 10 marca 2016 r., do tego dnia Gmina jedynie nosiła się z zamiarem podjęcia nowej uchwały w przedmiocie tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dla nauczycieli wspomagających w szkołach, dla których organem prowadzącym jest Gmina Pęcław, po uzyskaniu opinii organizacji związkowych, nie podjęto natomiast żadnych działań w trybie autokontroli. W świetle powyższego nie budzi więc wątpliwości, że skarga organu nadzoru podlegała rozpoznaniu przez sąd administracyjny.

Dokonując w związku z powyższym oceny zgodności z prawem zaskarżonej uchwały Sąd uznał podniesione w skardze zarzuty za zasadne. Jednocześnie Sąd w orzekającym składzie w całości podziela i przyjmuje za swoje stanowisko i argumentację zawarte w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 17 września 2015r., sygn. akt I SA/Go 405/15, w którym WSA rozważał w podobnym stanie faktycznym kwestię obowiązku konsultacji z organizacjami związkowych zawodowych projektu uchwały wprowadzającej regulacje objęte zakresem Karty Nauczyciela (dotyczące tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin dla nauczycieli specjalistów, nauczycieli wspomagających, doradców zawodowych oraz dla nauczycieli, którym powierzono funkcje kierownicze).

W myśl przepisu art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, akty prawa miejscowego są źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze działania organów, które je ustanowiły.

Zaliczenie aktów prawa miejscowego do źródeł powszechnie obowiązującego prawa pociąga za sobą konsekwencje w postaci odnoszenia do nich (i spełnienia przez nie) wszystkich zasad charakteryzujących tworzenie i obowiązywanie systemu źródeł prawa powszechnie obowiązującego, przede wszystkim zaś zasady pryma-

tu ustawy w hierarchii aktów prawnych i zasady, że wszystkie inne akty prawotwórcze mogą być wyłącznie stosowane na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie. W stosunku do prawa miejscowego zasady te wyraża przede wszystkim art. 94 Konstytucji RP, który stanowi, że organy samorządu terytorialnego, organy administracji rządowej ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Oznacza to, że stosowne upoważnienie dla organu samorządu terytorialnego musi być zawarte w akcie rangi ustawowej. Zasada ta znajduje potwierdzenie w przepisie art. 40 ust. 1 u.s.g., który stanowi, że na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia przepisów prawa miejscowego.

Zaskarżona uchwała została wydana na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 42 ust. 7 pkt 3 Karty Nauczyciela. Zgodnie z ww. przepisem w brzmieniu na dzień podjęcia zaskarżonej uchwały, organ prowadzący szkołę lub placówkę określa:

- 1) zasady rozliczania tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczycieli, dla których ustalony plan zajęć jest różny w poszczególnych okresach roku szkolnego;
- 2) zasady udzielania i rozmiar obniżek, o których mowa w ust. 6, oraz przyznaje zwolnienia od obowiązku realizacji zajęć, o których mowa w ust. 3;
- 3) tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć nauczycieli szkół niewymienionych w ust. 3, nauczycieli szkół, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1a, nauczycieli prowadzących kształcenie w formie zaocznej, nauczycieli kolegiów pracowników służb społecznych, nauczycieli kształcenia na odległość, nauczycieli realizujących w ramach stosunku pracy obowiązki określone dla stanowisk o różnym tygodniowym obowiązkowym wymiarze godzin, pedagogów, psychologów, logopedów, doradców zawodowych prowadzących zajęcia związane z wyborem kierunku kształcenia i zawodu w celu wspomagania uczniów w podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 11 ustawy o systemie oświaty, bibliotekarzy bibliotek pedagogicznych oraz zasady zaliczania do wymiaru godzin poszczególnych zajęć w formie zaocznej i w kształceniu na odległość.

Założenia albo projekty aktów prawnych, o których mowa w ust. 1, organy władzy i administracji rządowej oraz organy samorządu terytorialnego przekazują również na odpowiedni adres elektroniczny wskazany przez właściwy organ statutowy związku, nie później niż w dniu ich doręczenia na piśmie (ust. 2¹).

Cytowany przepis uprawnia organ stanowiący gminy do ustalenia wymiaru czasu m.in. wskazanym w uchwale grupom zawodowym zatrudnionym w szkołach i placówkach dla których gmina jest organem prowadzącym. Zważywszy na przedmiot regulacji dotyczący określenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć pedagogów, psychologów, logopedów i doradców zawodowych prowadzących zajęcia związane z wyborem kierunku kształcenia i zawodu w celu wspomagania uczniów w podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych zatrudnionych w szkołach i placówkach oświatowych, prowadzonych przez Gminę, nie budzi wątpliwości, iż kontrolowana uchwała jest aktem prawa miejscowego. Zawiera bowiem normy powszechnie obowiązujące na terenie gminy. Przedmiot jej regulacji wkracza w sferę uprawnień pracowniczych nauczycieli specjalistów wymienionych w § 1 i § 2 zaskarżonej uchwały.

Trafnie zatem Wojewoda wywiódł w skardze, iż organ samorządu terytorialnego naruszył ciężący na nim obowiązek ustawy polegający na zapewnieniu udziału organizacji związkowej w procesie legislacyjnym – tj. podjęciu uchwały z pominięciem przedłożenia projektu uchwały do zaopiniowania związkom zawodowym. Stosownie bowiem do dyspozycji art. 19 ust. 1 u.z.z., organizacja związkowa, reprezentatywna w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240), zwanej dalej „ustawą o Radzie Dialogu Społecznego”, ma prawo opiniowania założeń i projektów aktów prawnych w zakresie objętym zadaniami związków zawodowych. Nie dotyczy to założeń i projektów budżetu państwa oraz projektu ustawy budżetowej, których opiniowanie regulują odrębne. Organy władzy i administracji rządowej oraz organy samorządu terytorialnego kierują założenia albo projekty aktów prawnych, o których mowa w ust. 1, do odpowiednich władz statutowych związku, określając termin przedstawienia opinii nie krótszy jednak niż 30 dni. Termin ten może zostać skrócony do 21 dni ze względu na ważny interes publiczny. Skrócenie terminu wymaga szczególnego uzasadnienia. Bieg terminu na przedstawienie opinii liczy się od dnia następującego po dniu doręczenia założeń albo projektu wraz z pismem określającym termin przedstawienia opinii. Nieprzedstawienie opinii w wyznaczonym terminie uważa się za rezygnację z prawa jej wyrażenia (ust. 2).

Zadania i cele związków zawodowych wskazane zostały w art. 1 u.z.z. Zgodnie z tym przepisem, związek zawodowy jest dobrowolną i samorządną organizacją ludzi pracy, powołaną do reprezentowania i obrony ich praw, interesów zawodowych i socjalnych. W myśl z kolei art. 4 u.z.z., związki zawodowe reprezentują one pracowników i inne osoby, o których mowa w art. 2, a także bronią ich godności, praw oraz interesów mate-

rialnych i moralnych, zarówno zbiorowych, jak i indywidualnych. Związki zawodowe współuczestniczą w tworzeniu korzystnych warunków pracy, bytu i wypoczynku (art. 6).

Wykładnia powyższych przepisów prowadzi do wniosku, iż za każdym razem, gdy projekt aktu prawnego zawierać będzie regulacje dotyczące wskazanej wyżej materii, odpowiednie (reprezentatywne) organizacje związkowe winny być uprawnione do uprzedniego przedłożenia projektu aktu do zaopiniowania zgodnie z art. 19 ust. 2 u.z.z. Uprawnienie związków zawodowych, wynikające z art. 19 u.z.z jest niezależne od faktu przynależności do związku osób, na które rozciągną się skutki projektowanego aktu prawnego. Wszystkie organizacje związków zawodowych spełniające kryterium reprezentatywności, w rozumieniu art. 23 ust. 2 ustawy o Radzie Dialogu Społecznego, uprawnione są do opiniowania wszystkich aktów prawnych dotyczących materii objętej zadaniami związków niezależnie od faktycznej działalności związku na danym obszarze będącym przedmiotem regulacji danego aktu prawnego. Pogląd ten znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądownoadministracyjnym (por. wyrok WSA w Kielcach z dnia 4 października 2012 r. sygn. akt II SA/Ke 551/12, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 20 listopada 2013 r. sygn. akt II SA/Go 829/13, wyrok WSA w Warszawie z dnia 28 sierpnia 2014 r., sygn. akt II SA/Wa 2329/13, wyrok NSA z dnia 14 kwietnia 2015 r., sygn. akt I OSK 2961/14 – opublikowane baza orzeczeń nsa.gov.pl).

Skoro więc udział związków zawodowych w procesie legislacyjnym jest regulowany ustawowo, to przypadek pominięcia związków zawodowych w opiniowaniu projektu uchwały organu jednostki samorządu terytorialnego stanowi istotne naruszenie prawa w rozumieniu u.s.g. Daje to podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały, gdyż godzi w ustawowo określony tryb podejmowania aktu normatywnego (aktu prawa miejscowego). Należy podkreślić, że prawidłowa pod względem prawnym uchwała musi spełniać niezbędne wymagania zarówno w aspekcie materialnym, jak i formalnym. W tym kontekście zasadnie pozostawało stanowisko organu nadzoru, iż tryb podjęcia uchwały musi odpowiadać określonym procedurom.

W ramach katalogu formalnych warunków podjęcia ważnej uchwały wyróżnić trzeba konieczność przedłożenia projektu aktu prawnego do zaopiniowania właściwym podmiotom. O ile przepisy prawa przewidują taki obowiązek w stosunku do aktów określonej kategorii, to niewykonanie takiego obowiązku jest równoznaczne z istotnym naruszeniem prawa i skutkuje stwierdzeniem nieważności regulacji. Taki pogląd wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale składu 7 sędziów z dnia 29 listopada 2010 r., sygn. akt I OPS 2/10 (vide: baza orzeczeń nsa.gov.pl).

W rozpoznawanej sprawie okolicznością pozostającą poza sporem był fakt, iż zakwestionowana uchwała Rady Gminy Pęcław pojęta została bez uprzedniego zwrócenia się przez ten organ o opinię do właściwych organizacji związkowych. Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 lutego 2005 r., sygn. akt OSK 974/04 wskazał, że „ustalenie obowiązującego wymiaru zajęć nauczycieli, jako dotyczące praw i interesów zawodowych określonej grupy ludności wchodzącej w skład społeczności lokalnej mieści się w zakresie objętym zadaniami związków zawodowych”. Te bowiem w myśl art. 4 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych reprezentują pracowników, a także bronią ich godności, praw oraz interesów materialnych i moralnych, zarówno zbiorowych jak i indywidualnych.

Dalej NSA stwierdził, że przepis art. 19 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080) uprawniał organizację związkową, reprezentatywną w rozumieniu powołanej ustawy z dnia 6 lipca 2001 r., do opiniowania założeń i projektów aktów prawnych w zakresie objętym zadaniami związków zawodowych. Pogląd ten pozostaje w pełni aktualny na gruncie brzmienia art. 19 ust. 1 po zmianie ustawą o Radzie Dialogu Społecznego (które nie zawiera zmian w zakresie tego obowiązku, a jedynie odsyła do innej ustawy dla zdefiniowania reprezentatywnej organizacji związkowej).

Przepis ten poddaje obowiązkowi opiniowania założeń i projekty aktów normatywnych, wydawanych m.in. przez organy samorządu terytorialnego w zakresie objętym zadaniami związków zawodowych. Mieszczą się zatem w tej kategorii wszelkie akty prawne, a więc zarówno przepisy prawa miejscowego, jak i akty kierownictwa wewnętrznego, wydawane przez organy samorządu terytorialnego. Niedopełnienie przez Gminę obowiązku przedłożenia projektu zaskarżonej uchwały reprezentatywnym organizacjom związkowym w rozumieniu ustawy o Radzie Dialogu Społecznego stanowiło zatem istotne naruszenie prawa tj. art. 19 ust. 2 u.z.z. w związku z art. 42 ust. 7 pkt 3 Karty Nauczyciela. W całości należy się przy tym zgodzić ze stanowiskiem organu nadzoru, że przekazanie dopiero w dniu 12 stycznia 2016 r. uchwały do zaopiniowania organizacjom związkowym nie stanowiło wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 19 u.z.z., bowiem z brzmienia ust. 2 i 2¹ tego przepisu wynika wyraźnie, że obowiązek konsultacyjny dotyczy założeń albo projektów aktów prawnych. Tak więc przedłożenie organizacjom związkowym zaskarżonej uchwały już po jej podjęciu nie mogło konwalidować zaistniałego naruszenia art. 19 ust. 2 u.z.z. w związku z art. 42 ust. 7 pkt 3 Karty Nauczyciela.

Tym samym uznając, że zaskarżona uchwała spełnia kryterium nieważności, o jakim mowa w art. 91 ust. 1 u.s.g., Sąd na podstawie art. 147 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 5 p.p.s.a. stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały w całości